
KAHLEITA TAOTAAN

Sovittelukone on pantu käyntiin. Talvipalatsi, tuo poliittinen kohtaustalo, on täynnä vieraita. Keitäpä siellä ei vain olisi? Moskovan kornilovilaisia ja Pietarin savinkovilaisia, kornilovilainen „ministeri“ Nabokov ja aseistariisumissankari Tsereteli, Neuvostojen vanhoutunut vihollinen Kishkin ja kuuluisa työnsulkija Konovalov, poliittisten karkurien puolueen edustajia (kadetteja!) ja Björkenheimin rotuun kuuluvia osuustoimintapösojä, rankaisuretkikuntain puolueen edustajia (eserriä!) ja Dushetshkinin tapaisia oikeistolaisia zemstvomiehiä, direktorioon kuuluvia poliittisia paritajia ja tunnettuja pohattoja „yhteiskunnallisten toimihenkilöiden“ joukosta — sellaisia ovat nuo kunnianarvoiset vieraat.

Toisaalla kadetteja ja teollisuudenharjoittajia.

Toisaalla puolustuskannan ajajia ja osuustoimintamiehiä.

Siellä ovat teollisuudenharjoittajat tukipylväinä ja kadettien armeija.

Täällä ovat osuustoimintamiehet tukipylväinä ja puolustuskantaa ajavien armeija, sillä sen jälkeen, kun

puolustuskannan ajajat menettivät Neuvostot, heidän täytyi siirtyä entisiin aseemiinsa, osuustoimintamiesten luo.

„Lyökää bolshevikit eroon itsestänne“ ja silloin „porvaristolla ja demokratialla on yhteisrintama“, sanoo Kishkin puolustuskannan ajajille.

— Ahkeruus ilomme, vastaa Avksentjev, mutta antakaa ensin säätää „valtion näkökanta“.

„Porvariston sietää ottaa huomioon bolshevismien kasvu ja huolehtia kokoomusvallan perustamisesta ainakin yhtä paljon kuin demokratian“, kuiskaa Björkenheim Avksentjeville.

— Ahkeruus ilomme, vastaa Avksentjev.

Kuulitteko: kokoomusvaltaa tarvitaan näköjään taistelua varten bolshevismia vastaan, s.o. Neuvostoja vastaan, s.o. työläisiä ja sotilaita vastaan.

— Esiparlamentin tulee olla „neuvotteleva elin“ ja hallitusvallan tulee olla siitä „riippumaton“, sanoo Nabokov.

— Ahkeruus ilomme, vastaa Tsereteli, sillä hän on samaa mieltä siitä, „että Väliaikainen hallitus ei olisi muodollisesti... edesvastuussa esiparlamentille“ („Retsh“).

— Ei esiparlamentti perusta hallitusvaltaa, vaan päinvastoin hallitusvalta perustaa esiparlamentin „ilmoittaen sen kokoonpanon, toimivallan ja ohjesäännön“, sanotaan kadettien julistuksessa.

— Olen samaa mieltä, vastaa Tsereteli, „hallitusvallan on annettava hyväksymisensä tuolle laitokselle“ („Novaja Zhizn“) ja määrättävä „sen rakenteen muodot“ („Retsh“).

Ja Talvipalatsissa istuva rehellinen pörssihuijari herra Kerenski sanoo arvovaltaisesti:

1) „Vallan järjestäminen ja kokoonpanon täydentäminen kuuluu tästä lähtien yksinomaan Väliaikaiselle hallitukselle“.

2) „Tällä neuvottelukokouksella (esiparlamentilla) ei voi olla parlamentin tehtäviä eikä oikeuksia“.

3) „Väliaikainen hallitus ei voi olla vastuussa tälle neuvottelukokoukselle“ („Retsh“).

Sanalla sanoen, Kerenski on „täysin samaa mieltä“ kadettien kanssa, ja puolustuskannan ajajat yrittävät parastaan,— mitä muuta tarvittaisiin?

Eipä Prokopovitsh suotta sanonut Talvipalatsista poistuessaan: „sopimus voidaan pitää aikaansaatuna“.

Tosin neuvottelukokous vielä eilen vastusti kokoomusta kadettien kanssa, mutta mitäpä valantehneet sovittelijat siitä piittaavat? Kun he rohkenivat väärentää vallankumouksellisen demokratian tahdon kutsuamalla Neuvostojen edustajakokouksen asemesta koolle neuvottelukokouksen, niin miksipä he eivät voisi väärentää itsensä neuvottelukokouksenkin tahtoa? Ainoastaan ensimmäinen askel on vaikea.

Tosin neuvottelukokous vasta eilen teki päätöksen, että esiparlamentti „perustaa“ hallitusvallan ja viimeainittu on „edesvastuussa“ sille, mutta mitäpä valantehneet sovittelijat siitä piittaavat: kunhan vain kokoomus kukoistaisi, ja neuvottelukokouksen päätökset... mitä arvoa niillä on, kun ne kaivavat maata kokoomuksen alta?

„Demokraattinen neuvottelukokous“ parka!

Naiivin luottavaiset edustaja raukat!

Saattoivatko he odottaa johtajiltaan suoranaista petturuutta?

Meidän puolueemme oli oikeassa väittäessään, että pikkuporvarilliset eserrät ja menshevikit, jotka ammentavat voimaa porvarillisten poliitikkojen sovittelisyhdistelmästä eikä joukkojen vallankumouksellisesta liikkeestä, ovat kykenemättömiä itsenäiseen politiikkaan.

Meidän puolueemme oli oikeassa sanoessaan, että sovittelupolitiikka johtaa vallankumouksen etujen pettämiseen.

Nyt näkevät kaikki, että poliittisen vararikön tehneet puolustuksen kannattajat takovat omakätisesti kahleita Venäjän kansoille vallankumouksen vihollisten riemuksi.

Kadetit eivät suotta tunne olevansa tyydyttyjä ja hieroskelevat käsiään ennustellen voittoa.

Herrat sovittelijat eivät suotta maleksi syyllisen näköisinä „aivan kuin piestyt koirat“.

Kerenskin lausunnoissa eivät suotta kai'u voiton säveleet.

Niin, he juhlivat voittoa.

Mutta heidän „voittonsa“ ei ole vankka, ja heidän riemunsa on tilapäistä, sillä he rakentavat suunnitelmansa ilman isäntää, ilman kansaa.

Sillä on lähellä se hetki, jolloin petetyt työläiset ja sotilaat sanovat vihdoinkin painavan sanansa ja lyövät pirstoiksi heidän näennäisen „voittonsa“ korttitalon.

Ja syyttäkööt herrat sovittelijat silloin itseään, jos koko kokoomusrojun mukana suistuu alas myöskin heidän oma puolustuskanta-romunsa.